

לראות פניו. ולכן אמר דוד, (תהלים יז) אני בצדק אחזה פניך. אני בצדק בודאי. ולכן ראשית התפלה - ברכו את ה', למשך על ראשינו הַאֵת הזאת. וכיון שאנו מושכים עלינו את ה"את" הזאת, יש לנו לומר תפלה ולשבח.

ורבן אסור לברך אדם עד שלא יתפלל האדם תפלתו וימשך את ה"את" הזאת על ראשו. ואם יקדים ויברך לאדם בתפלה, הרי המשיך לאותו אדם במה על ראשו במקום ה"את" הזאת.

ורבן למלאכים העליונים כתוב ברכו ה', ואנו את ה', לתוספת. אמר אותו תינוק, ודאי הרי ידעתי שפלי הקרב שלך הם טובים, (אם תזכר) הזכר בהם ואל תשכחם, ודאי גבורת האדם שעורף קרב פרמח, וחורב היא. אבל מה זה גברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו? אמר רבי אלעזר, הרי אמרתי. אמר אותו תינוק, הרי ידעתי שפח זורע נחלש, כעת הוא זמן שלא להמתין, אלא להלקות בבליסטראות אכן אחר אכן, כמו שנאמר (שמואל א' - יז) בקלע ובאבן. בבהילות זה אחר זה. שמח רבי אלעזר, ושמחו רבי אבא והחברים.

פתח אותו תינוק ואמר, (שיר השירים א) שחורה אני ונאורה בנות ירושלים וגו'. אל תראני שאני שחורחור וגו'. דברים הללו הרי פרשוה. אבל בפשה שהיא בתוך אהבה רבה לאהובה, מתוך דחק האהבה שלא יכולה לסבל מקטינה עצמה בקטן רב עד שלא נראה (את) ממנה, רק קטנות של נקדה אחת, (ומהי י'). ואז מתבססה מפל החילות ומחנותיה ואומרת שחורה אני, שאין באות הזו לכן כמו בשאר האותיות. וזה שחורה אני. ואין לי מקום להכניסכם

דוד, (תהלים יז) אני בצדק אחזה פניך, אני בצדק ודאי. ובגין כך, שירותא דצלותא, ברכו את יי, לאמשכא על רישן האי את. וכיון דאנן משכן להאי את עלנא, אית לן למימר צלותא, ולשבחא.

ובגין כך אסור לברכא לבר נש, עד לא יצלי בר נש צלותיה, וימשיך על רישיה להאי את. ואי יקדים ויברך לבר נש בקדמיתא, הא אמשיך לההוא בר נש במה על רישיה, באתר דהאי את.

ובגין כך, למלאכי עלאי כתיב ברכו יי. ואנן את יי לתוספת. אמר ההוא ינוקא, ודאי הא ידענא דמאני קרבא דילך טבין אינון, (ס"א אי תדבר) אתדכר מנהון ולא תנשי לון, ודאי גבורה דבר נש דאגח קרבא (דף קצ"א ע"א) פרומחא וחרבא איהו. אבל מהו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו. אמר רבי אלעזר הא אמרית. אמר ההוא ינוקא, הא ידענא דחילא דדרועא דילך אתחלש. השתא איהו עדנא, דלא לאמתנא, אלא לאלקאה בקירטא, אכנא בתר אכנא. במה דאת אמר (שמואל א' יז) בקלע ואבן. בבהילו דא בתר דא. חדי רבי אלעזר. וחדו רבי אבא וחבריא.

פתח ההוא ינוקא ואמר, (שיר השירים א) שחורה אני ונאורה בנות ירושלים וגו'. אל תראוני שאני שחורחור וגו'. מלין אלין הא אוקמוה. אבל בשעתא דאיהי גו רחימו סגי לגבי רחימא, מגו דחיקו רחימו, דלא יכלה למסבל, אזעירת גרמה בזעירו סגי, עד דלא אתחזיאת (את) מנה, אלא זעירו דנקודה חדא, (ומאי איהי י'). כדין אתפסא מפל חילין ומשריין דילה. ואיהי אמרת שחורה אני, דלית באת דא חורא בגויה, בשאר אתון. ודא שחורה